

diceret? an non posse onera commodè gestare, itinerà facile conficere; habere pedes qui firmitate saxa imitentur? Num ea, quibus extrinsecus circumdati sunt aliquid ad virtutē ipsorum proprium cōferre dicemus? nequaquã Vineam deinde quã admirabimur? foliis tomata et palmitibus, an fructu onustã? Quã etiã oliuae virtutem esse dicimus? cū magnos habet ramos, & multã foliorū comam; an cū summo fructum uberē & in oēs partes dispersum ostendat? sic igitur etiam in hominib. faciamus. Discernamus virtutē hominis: id quod solū dampnū existemus, quod illam, violet!

Quid igitur est virtus hominis? non pecunia, ut paupertatem metuas; nec sanitas corporis,

αὐχθοφορεῖν ἢ ἐραδίως τὰς ὁδὸς διανύειν, & πόδας ἔχειν σεβρότητα πέτραις μιμημένους; μὴ τὰ ἔξωθεν αὐτοῖς περικείμενα σωτελεῖν περὶ τὴν οἰκίαν ἀρετὴ αὐτῶν φήσομεν; ἔδαμῶς! ἀμπελον ἢ ποίαν θαυμασόμεθα, ἢ τοῖς φύλλοις γεμῶσαν ἢ τοῖς κλήμασιν, ἢ τὴν τῶν καρπῶν βελτομέλιον; ποία ἢ ἀρετὴν ἐλαίας εἶναι φησομεν; ὅταν μεγάλας ἔχη ἴσους κλάδους, & πολλὰ ἢ ἀπὸ τῶν φύλλων κόμην, ἢ ὅτε τὴν οἰκίον καρπὸν δάψιλην καὶ παντοῦχρον διεσσαρμένον ἐμφαίνει; ἔτω δὴ ἢ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ποιῶμεν. Ἀρεκλήσωμεν ἢ ἀρετὴν ἢ τὴν ἀνθρώπου, καὶ βλάβην εἶναι ἐκείνῳ νομίσωμεν, μόνῳ, ἢ αὐτῇ λυμαίνωμεν!

Τί ἔν ἐστιν ἀρετὴ ἀνθρώπου; ἔχρηματα, ἵνα πενίαν δείσης; ἔδὲ ὑγίεια σώματος, ἵνα φωβηθῆς νόσον,

ἔδὲ